

Motion till riksdagen

1989/90:T610

av Marianne Jönsson (c)

Färjetrafik Öland–Gotland

Rederibytet i Gotlandstrafiken den 1 januari 1988 medförde en avsevärd försämring i passagerartrafiken på Östersjön mellan Kalmar län och Gotland. 1988 försvann färjeförbindelsen mellan Grankullavik på Öland och Visby.

Alla de förbättringar av trafikutbud och service som utlovades med den nya koncessionen för rederiet Nordström & Thulin har lyst med sin frånvaro.

För ölänningarna är det synnerligen påtagligt i och med att färjetrafiken helt upphört.

Förbindelsen Öland–Gotland är en naturlig trafiklinje under sommartid mellan dessa båda semesteröar. Under 60-talet trafikerades en linje mellan Grankullavik på Öland och Klintehamn på Gotland med upp till tre dagliga dubbelturer. Åren 1985, 1986 och 1987 genomförde Gotlandsbolaget trafik mellan Öland och Gotland. År 1987 – det sista året med färjetrafiken – reste 36 000 personer mellan öarna.

På Öland finns under turistsäsongen tidvis över 200 000 turister samtidigt i Borgholms kommun. Utredningar som Ölands Turistförening låtit göra om resandet med m/s Tjelvar – den sista färjan som gick i trafik mellan öarna – visar att det spontana resandet mellan de båda öarna i Östersjön är en faktor att räkna med. Tre av fyra tillfrågade säger sig inte ha rest mellan öarna om endast möjligheten funnits att åka via fastlandet.

Turismen är av synnerligen stor betydelse för Öland och näst efter jordbruket den viktigaste näringsgrenen. Det är viktigt att turismen stimuleras och vidareutvecklas. Det har betydelse både för Ölands del och för den svenska handelsbalansen. För Ölands norra del handlar det också om glesbygdspolitik i verklig mening. Förbindelsen till Gotland via Grankullavik innebär att karaktären av återvändsgränd försvinner även om linjen mellan ●skarshamn och Byxelkrok utgör en ventil.

Det finns ett stort och växande intresse att kombinera semestern med ett besök på någon av öarna. Det växande intresset för Baltikum och önskemål att besöka länderna på andra sidan Östersjön ger ett ännu starkare skäl till en återupprättad förbindelse mellan öarna Öland och Gotland. Härtill kommer det stora intresset för tyskarna att besöka Öland. Tillgängligheten skulle väsentligen underlättas med en färjeförbindelse med anknytning till andra linjer över Östersjön.

I principavtalet med det nya rederiet har angivits att kompletterande trafik under högsäsong kan förekomma. Här finns möjligheter för regeringen

att leva upp till de förväntningar som finns på sommartrafik mellan Öland och Gotland. Infrias inte dessa förväntningar bör koncessionen upphöra. Att låta ett enda företag styra och ställa och bestämma villkoren för trafiken på ett så viktigt trafikområde som Östersjön är fel, om inte välmotiverade nationella krav tillgodoses.

Hemställan

Med hänvisning till vad som anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om vikten av reguljär turisttrafik mellan Öland och Gotland.

Stockholm den 22 januari 1990

Marianne Jönsson (c)